

СЕРАБРЯНКА

МІСДВАЖІАЗІЧНА ЕКСПАЛАІЦІЯ

№ 1
студзень
2008

Усеагульнае апупенне

За студзень 2008 года ў Менску зарэгістравана 176 прыватных унітарных прадпрыемстваў (ПУП), паведамляе агенцыя навінаў БелаПАН. Усяго ж за месяц ад індывідуальных прадпрымальнікаў было пададзена 376 заяву на перарэгістрацыю ў ПУП.

На словах лідэра кампаніі “За Свабоднае развіццё прадпрымальніцтва” Віктара Гарбачова, на 1 лютага ў Беларусі не працуецца каля 30–40% ІП. “Народ проста не ведае, што рабіць. Нехта спрабуе зарэгістрацца ў ПУП, нехта чакае зменаў, хтосьці пераводзіць бізнэс у суседнюю краіну. Нарэшце, людзям трэба прадаць закуплены тавар, каб за нешта жыць, карміць свае сем’і”, – тлумачыць Віктар Гарбачоў.

У прадпрымальнікаў выбар невялікі: альбо захаваць статус ІП, выкарыстоўваючы ў якасці наёмных работні-

каў толькі найбліжэйшых сваякоў (як таго патрабуе ўказ презідэнта №760), альбо перарэгістрацца ў ПУПы.

Першы шлях няўмольна вядзе да згортання бізнэсу і, па словах чыноўнікаў, не мае перспектывы, паколькі існаванне ІП прадугледжана толькі да 2009 года, другі – стварае для маламаштабнага бізнэсу прадпрымальнікаў непераадольныя арганізацыйныя проблемы і непад’ёмныя фінансавыя выдаткі. Чытайце ў нумары пра проблемы прадпрымальнікаў серабранскага рынку “Светла”, з першых вуснаў.

АПУПенне

Чаму не працуе траціна “Свялты”

На рынку “Свялта”, што месціца ў Серабранцы на вуліцы Малініна, падчас апытаць прадпрымальнікі не шкадавалі слоў, каб распавесці пра набалелае.

Адзінае, што яны прасілі – не называць іхніх прозвішчаў. Індывидуальныя прадпрымальнікі лічачь, што чыноўнікі паставілі за мету ліквідаваць іх як клас і гатовыя ахвяраваць для гэтага ўсім: прыбыткамі дзяржавы, таннымі таварамі для насельніцтва, працаўладкаваннем грамадзянаў.

Прадпрымальніца, якая гандлюе адзеннем на рынке “Свялта”:

– Як мне зараз працеваць, не ўйдуляю. Як мне пераходзіць у ПУП, калі ў мяне толькі адно месца? Як мне наняць бухгалтара, дырэктора... Другое – дакументы. Імі забяспечваць усе тавары нерэальна. Я ж таксама на рынке, толькі аптовым, закупляю тавар. Там таксама ніякіх дакументаў не выдаюць. У ПУП можа працеваць, калі сама меней 15 наёмных працаўцоў. Такіх індывидуальных прадпрымальнікаў вельмі мала. Што будзе са статусам ПП таксама не зразумела. Чыноўнікі даюць зразумець, што ўвогуле гэтая форма камерцыйнай дзейнасці дажывае апошні год.

Зараз я плачу 300 арэнды, 300 ПДВ, 300 іншых падаткаў. Гэта ўжо 900. А нам кажуць, што бліжэйшым часам падвысяць падаткі. Як выжыць? Мы зараз ледзь выцягваем. Шмат хто ўжо зачыніўся.

У ПУП можа працеваць, калі сама меней 15 наёмных працаўцоў

Разумееце, людзі раней неяк зараблялі на сабе на хлеб, іншым давалі заробак, падаткі плацілі, а зараз...

Прадпрымальнік, які гандлюе капелюшамі, не хавае сваіх эмоцый:

– Якое выйсце? Учора чытаў у газеце, палякі запрашаюць гастрабайтэраў на будаўніцтва, спрошчанае афармленне працоўных візай. Ну дык я паеду туды, на хрен мне трэба тут калбасіцца! Там 1000 ёўра заробак, на хрен мне гэты рынак, калі я буду тут плаціць 1000 даляраў падатак і 200 зарабляць. На хрен мне гэта трэба! Я лепей пайду на завод альбо шафёрам і буду зарабляць сярэдні заробак па краіне.

Чаму завод стратны, а там зарабкі больш за нашы? І чыноўнікі сцвярджаюць, што гэта мы, прад-

прымальнікі, падарвалі эканоміку: гэтага завода. Дык вось што я скажу: ці нармальная гэта эканоміка, якая развалілася з-за дробнага прадпрымальніка? Можа, яе няма ўвогуле? Самае дрэннае ў нашай краіне, што ў нас ніхто не лічыць страты і выгоды і ніхто ні за што не адказвае.

Што рабіць? Я лічу, калі стала зразумела, што ўлады нас не пачуюць, трэба было пайсці ўсім разам да амерыканскага ды расейскага пасольства і сказаць: “Калі вам патрэбны ініцыятыўныя людзі, мы згодны да вас пераехаць”. І рэзананс быў бы, і розгалас. А цяпер прадпрымальнікай загубіць уласнае жлобства. Пакуль чалавек у гэтай краіне не будзе набываць хоць адну незалежную газету на тыдзень і прачытваць яе, нічога ў гэтай краіне не будзе. Трэба зваліваць адсюль, вось і ўсё.

Калі на Захадзе незадаволеная, яны ўсе выходзяць на вуліцы. Калі нас 200 тысяч прадпрымальнікаў, а на плошчу выходзіць 3 тысячи, пра якія змены можна казаць. Боль-шасць спадзяеца адсядзецца.

У мяне падаткі 200 даляраў, арэнда 330 даляраў. У некаторых арэнда 800–1500 даляраў. Шмат залежыць ад месца. Прычым з кожнага месца мы плацім падатак, у тым ліку сацстрах.

Я сама на плошчу не хадзіла, але і не гандлявала. Змаганне прадпрымальніцкіх актыўістаў за нашы права канечне падтрымліваю, але як мы можам падтрымаць? Мы людзі маленъкія. Шмат якія мае знаёмыя зачыніяцца, працаюць свае гандлёвыя кропкі. Пішуць абвесткі “адпачынак”, “прадаецца” і сыходзяць, -- кожа адна з прадпрымальніц.

АРТУР ЛАГОДНЫ

АРТУР ЛАГОДНЫ

УКАЗ 760

Адзін знаёмы з “Экспабелу” за-рэгістраваў ПУП на сваёй кватэры. Аплата за кватэру ў яго павялічылася ў 10 разоў! Прыйшоў рахунак на 1 мільён 500 тысяч рублёў. Аказала-ся, яму налічылі аплата жыллёвай плошчы па стаўцы для камерцый-ных арганізацый. Усе, хто палез у ПУПы, праз паўгады апынуцца ў глыбокай яме. Цяпер Сідорскі абу-раеца, што ПУПы плацяць заробкі ў капэртах. А што, гэта нельга было пралічыць? Калі з заробку ў мільён трэба аддаць 46% дзяржаве, што ад яго застанецца? І колькі трэба работніку плаціць?

Усемагчымыя перарэгістрацыі дзяржава выкарыстоўвае для таго, каб выцягнуць з прадпрымальні-каў дадатковыя гроши. Практыка паказвае, што гэты працэс патра-буе выдаткаў не менш за тысячу даляраў.

Марна гэта ўсё... Таму што на сённяшні дзень няма ніякай такты-кі і ніякай арганізацыі. Пакуль не будзе адзінства, не будзе выніку. Трэба так: сабраліся ўсе разам, пра-галасавалі большасцю і дзейнічаем, як вырашылі.

Прадпрымальнік Дзмітры, які гандлюе спартовым адзеннем:

— Пакуль буду працеваць адзін, бо ў ПУП афармляцца нерэаль-на. За няправільнае вядзенне гаспадарчай дзейнасці, нязначныя памылкі ў бухгалтэрыі, у

**Прадпрымальнікі
рыхтуюцца да чарговай
акцыі пратэсту ў цэнтры Мінска.
Яна адбудзеца 18 лютага а 12
гадзін на Каstryчніцкай
плошчы сталіцы.**

АРТУР ЛАГОДНЫ

ПУПах штрафы павялічваюцца ў 10 разоў у параўнанні з індывідуаль-нымі прадпрымальнікамі. Я ведаю чалавека, якому за 2 месяцы працы

*Пры абароце 12
мільёнаў у месяц III на
прадуктах заробіць 150
даляраў. Працуючы ва
ўмовах ПУПа, ён будзе
страчваць штомесяц
100 даляраў.*

ў ПУПе за парушэнні ў гаспадарчай дзейнасці далі штраф 72 мільёны! Гэты пры тым, што ў яго гадавы абарот 65 мільёнаў.

Я сплачваю дзяржаве штотме-
сяц мільён сто тысяч рублёў (гэта
падаткі, абслугоўванне касы,
арэнда месца).
У прыватныя
прадпрыемс-
твы зараз

АРТУР ЛАГОДНЫ

Акцыя пратэсту прадпрымальнікаў у цэнтры Мінска 10 студзеня 2008 года

пераходзяць тыя, хто займаецца вы-
творчасцю, аказвае паслугі насель-
ніцтву. У ПУПе трэба працеваць з
документамі. При гандлі замежны-
мі таварамі пры гэтым узнікаюць
велізарныя арганізацыйныя склада-
насці і істотныя дадатковыя выдаткі

Бачыце, амаль цалкам зачыніліся
прадуктовыя крамы. Ім не дазваля-
юць ставіць кафіцент надбайкі
больш за 30%. Пры абароце 12
мільёнаў у месяц III на прадуктах
заробіць 150 даляраў. Працуючы ва
ўмовах ПУПа, ён будзе страчваць
штомесяц 100 даляраў. Яны проста
зачыняюцца.

У мяне толькі 2 знаёмыя інды-
відуальных прадпрымальніка, якія
гандлююць камп'утарнымі аксесу-
арамі, перайшлі ў ПУПы, астатнія
зволынілі наёмных работнікаў,
пакінулі адну кропку і працуюць
самастойна.

**А. Лагодны і Ю. Навіцкі
ДАВЕДКА**

Паводле Рады ў Свабода, індывідуаль-
ныя прадпрымальнікі кажуць, што пе-
рарэгістрацыя ў ПУП у реальнасці аказалася
з падвохам. Здавалася,
што выкарыстан-
не жытла ў якасці
юрадрасу спросціць
працэдуру. Але ж калі
тарыф на жытло-офіс
адразу падвышаецца у
3–4 разы і будзе расці
надалей, як усе цэны
у краіне, утрымліва-
ць рэнтабельнасць
прыватнага ўнітарнага
прадпрыемства стане
немагчымы.

Вызваленне ад ланцугоў ілюзій: Ці высьпее беларуская салідарнасць?

ЮРАСЬ НАВІЦКІ

Такія рашучыя праявы прадпрымальніцкага пратэсту мы ўбачылі ўпершыню. Былі, канечнэ, і мітынгі, і страйкі, але выйсьцы на цэнтральныя плошчы ці прашпэкты дробныя прадпрымальнікі не рашаліся. Для іх гэна сапрауды межавая форма пратэсту.

Змаганье адзінак прыводзіла звычайна як мінімум да зынішчэння гэных адзінак у якасці прадпрымальнікаў. А хто “лез у палітыку”, мог панесці і большыя страты.

Сённяшняя ўлада, 14 год ствараючы ПЭшнікам негатыўны імідж з дапамогаю прапаганды, змудрылася сфармаваць даволі халоднае стаўленне грамадзтва да апошніх. Пачытаеш на сайтах Радыё Свабода ці Нашай Нівы камэнтары некаторых “дэмакрататаў” – як яны прыватную ініцыятыву бесьцяць! Што ўжо казаць пра абывацеля, якому кожны дзень дзяйбуць пра “злачынствы” малога бізнесу!

Стайшы спадкаеміцаю савецкай улады, сучасная добра навастрылася “падзяляць і ўладарыць”. Сённяня зынішчалі шапкі ў цэнтры абласно-га горада – назаўтра выкідалі “вашывых скочак” за межы раённага. У адным месцы душылі таксістаў, у другім – ганялі гандляроў аўтарынку. У адным горадзе спаганялі за адсутнасць сэртыфікатаў, у другім – гігіенічных пасьведчанняў, у трэцім сканфіковалі тавар за адсутнасць “накладных”. І хлусілі, сварылі, шукалі і знаходзілі вінава-

тых. Маўляю, партыі вас выкарыстоўваюць, прафзвяз вас падбухторвае, гэна бабскія чуткі, навошта вы пратэстуеце і да т. п. Вось калі бы вы не страйкавалі... Мы маглі б ўсё вырашыць...

Калі-нікалі ўлада рабіла выгляд, што сядзе за стол перамоў. Каб спачатку забалбалтаць, а потым высьміяць, як у тэлешоў “Бізнэс з чалавечым тварам”. Каб выставіць у непрыглядным выглядзе перад народам і яшчэ раз сказаць: вось яны ня хочуць плаціць падаткі, хочуць, каб вы дохлі без мэдыцыны, яны супроць культуры, вінаватыя, што закрываюцца прадпрыемствы, трухлеюць калгасы.

Былі, былі прапановы ад улады. Давайце, маўляю, распрацоўвайце законапраекты, стварайце прадпрымальніцкія рады без удзелу ў іх грамадзкіх актывісташ, прафсаюзінікаў, праваабаронцаў (карацей, без прафэсіяналалаў). І ведаеце, што гэтыя Рады вымушаныя былі абмяркоўваць з уладаю замест распрацаваных імі законапраектаў? Як дапамагчы гэтай ганебнай уладзе ўтрымацца! А актывістаў, юрыстаў, не саромеючыся, адкрыта перама-

10 і 21 студзеня ў Менску і шэрагу іншых беларускіх гарадоў прайшлі акцыі пратэсту падпрымальнікоў

АРТУР ЛАТОДНЫ

нвалі на свой бок.

Я ўжо неяк казаў, што прадпрымальнікі – гэта макразрэз нацыі. Яны ўсе розныя і працуюць паасобку. Ну няма ў іх брыгадных падрадаў! І кожны іншаму – канкурэнт. І, як і астатнія грамадзтва, дзеляща на лукашыстаў і анты-, другая палова – інэртныя (толькі не датычна ўласнай справы). І сядзіць у іх галовах адно: не чапайце мяне, дайце займацца сваёй справай, няма часу! Трэба клапаціцца пра кругазварт тавару, каб выжыць! Яны мала разумеюць у эканоміцы, яшчэ меней – у палітыцы. У гэных справах яны адчуваюць сябе не ў сваёй стыхіі – часу не хапае. Напомню, ідзе аб дробных прадпрымальніках, якія мусілі асвойіць прафэсіі прыбіральшчыц, грузчыкаў, кіроўцаў аўтамабіляў, экспедытараў, мэнеджэраў, бухгалтараў, дызайнераў, рэкламных агентаў, прадавачак і адмыслоўцаў іншых сумежных спецыяльнасцяў адначасна. Я не апраўдаю іх. Але нельга і да іх выстаўляць падвышаных патрабаванняў. Мусіце пагадзіцца – не перадавая гэна кляса і, пры добра выхаванай агульнай непавазе да прыватнай уласнасці, астатнія пралетарыят за сабой павесьці ня здолее. Тым больш, што кляса гэная даволі малалікай і раструшчаная.

АРТУР ЛАТОДНЫ

ІЛЬГОТЫ

ІЛЬГОТЫ СТРАЦІЛІ*

Вайскоўцы, супрацоўнікі органаў унутраных спраў, фінансавых расцсьследаваньняў, злучэніяў па надзвычайніх ситуацыях і іх сямейні-каў:

- бясплатнае прадстаўленне лекаў
- бясплатны праезд у адпачынак

Былія вязыні фашистскіх канцлягераў, іншых месцаў прымусовага ўтрыманьня:

- бясплатныя лекі
- бясплатны выраб і рамонт зубных пратэзаў
- бясплатны праезд у гарадзкім і прыгарадным транспарце

Навучэнцы, вэтэраны працы, грамадзяне прывыкананыні службовых абавязкаў:

- 50-працэнтная зыніжка кошту праезду на пасажырскім транспарце

Вучні і студэнты :

- 50-працэнтная зыніжка на праезд у гарадзкім і прыгарадным транспарце
- 50-працэнтная зыніжка на праезд па краіне з 1 кастрычніка па 30 чэрвеня па суботах, нядзелях і съвятых

Дзеци да трох гадоў:

- бясплатныя лекі

Дзеци-інваліды:

- 50-працэнтная зыніжка на праезд па краіне

Дзеци з тэрмінальной стадыяй хранічнай нынечнай недастатковасці:

- штогадовая грашовая кампэнсацыя выдаткаў на транспарт

Людзі, што перанеслы прамянёвую хваробу і сталі інвалідамі 1-2 групаў у выніку катастрофы на Чарнобыльскай АЭС:

- бясплатныя лекі, выдаваныя на рэцэпты
- бясплатны праезд ад месца жыхарства да месца лячэнья
- 50-працэнтная зыніжка на аплату за паслугі жыльлёва-камунальнай гаспадаркі
- беспрацэнтная пазыка на будаўніцтва жытла з пагашэннем 50 працэнтаў за кошт бюджету.

Абмежаваная колькасць катэгорыяў асобаў, якім прадстаўляюцца льготы па аплаце жыльлёва-камунальных паслугаў, мэдычных і паслугаў сувязі.

Большасці існуючых сёньня льготаў пазбаўляюцца чальцы сем'яў ільготніка, асабліва па аплаце жыльлёва-камунальных паслугаў і паслугаў сувязі.

Паводле "Радыё Свабода"

З сярэдзіны снежня мінулага года пачаў дзейнічаць Закон "Пра дзяржаўныя сацыяльныя льготы, права і гарантыві для асобных катэгорый грамадзян", паводле якога скарачаецца шэраг ільгот і сацыяльных гарантый для мільёнаў грамадзян Беларусі.

Ці адчулі вы на сабе дзеянне гэтага законаў? Што згубілі? Як вы да гэтага ставіцесь? З такімі пытаннямі мы зварнуліся да міністру, якіх сустрэлі на вуліцы Малініна.

Пенсіянерка Алена, якая гандлявала панчохамі нарынку:

— Як людзі могуць ставіцца? Гэта ж несправядліва. Навошта яны гэтыя льготы адмініструюць? Абяцаюць нейкую адрасную дапамогу. Але ж гэта суцэльная паказуха. Ніхто з маіх знаёмых ёй пакуль не здолеў скарыстацца. Папераў трэба сабраць процьму. Цяпер, каб у вёску паехаць, мне трэба 15 тысяч у два бакі. Ды ў горадзе праехаць да рынку 1200. Дык яшчэ ж будзе даражэць.

Нам тут раздавалі паперы з запрашэннем прыйсці на плошчу. Я не хадзіла, бо здароўе не тое. Як яно там было, не ведаю. Па тэлевізоры ж нічога не паказваюць.

Пенсіянер, які гандляваў сталовымі прыборамі:

— Мы з жонкай, каб даехаць у горад і назад, з новага году плацім 16 тысяч. Праезд з-за скасавання льготаў падарожэй у 2 разы. Канечнэ гэта адчувальна. А лекі колькі каштуюць...

Пакупнік спадар Ян:

— Ад адмены льгот пацярпелі перш за ўсё старыя. Лічу, нельга было гэтага рабіць, чапаць гэтага пенсіянера. Чалавек адпрааваў па 30–40 год. Што ж ён, не заслужыў хіба? Хто мае вялікія гроши, таму ўсё роўна, а хто лічыць кожны рубель, той і пацярпеў больш за ўсё.

Пакупніца, пенсіянерка спадарыня Надзея:

— Для мяне адчувальна істотнае павелічэнне кошту праезду, а таксама тое, што цяпер давядзенца плаціць за лячэнне зубоў.

Дзея пенсіянеркі:

— Добра, што льготы адмініструюць. А то ездзяць і не плачяць, а нам на пенсію грошай не хапае. Цяпер ужо мусяць давабіць. Тое ж лекамі. Хто меў ільготу, накупіць гэтыя лекі і ляжаць яны ў яго хаце гарой. Хай у нас надта не плачуть, а паглядзяць як жывуць у Рэсеi, Башкартостане...

— У шараговага пенсіянера з ільготаў быў фактычна толькі праезд. І гэтага нас пазбавілі. З'ездіць, дапусцім, на Камароўку, з перасадкамі – 3 тысячи аддай. А гэта хлеб, батон, малако. А як на лецішча пачнём ездзіць, яшчэ больш адчуем. Наша пенсія ў сярэднім 350 тысяч.

Аптывалі Ю.Н., А.Л.

ІЛЬГОТЫ

Каму можна ездіць у трамейбусе бясплатна?

Бясплатна можна
ездіць толькі **В.А.М.**
(ветэранам, аўганцам,
міліцыянтам)

Едуchy ў аўтобусе, наш карэспандэнт Юрась Навіцкі назіраў такую карцінку. На прыпынку ў салён зайшлі дзве пасажыры, адзін з якіх — міліцыант. Кандуктарка адразу кінулася да грамадзяніна ў цывільнym, а міліцыянта абышла бокам. Юрась пацікавіўся, чаму яна не правярае дакументы на праезд у супрацоўніка міліцыі. I пачуў у адказ: "Ім дазволілі".

"Хто? Якая пастанова?" — запытала Юрась. А кандуктар ізноў: "Нам так сказали..."

Дамагчыся ў кандуктара, хто ж ТАК сказаў, альбо хатца б даведацца прозвішча самога кандуктара не ўдалося — нават пры падтрымцы іншых пасажыраў. Міліцыант жа тым часам

цихенка сышоў.

Сытуацыю патлумачыў рэдактар "Радыё Свабода" Валянцін Жданко ў перадачы "Паштовая скрынка 111" (выходіць у эфір кожную сераду і нядзельно):

— Ніякіх новых указаў наконт гэтага выдадзена не было, спадар Навіцкі. Міліцыянты ж, якія ня хочуць плаціць за праезд, апэлююць да презыдэнцкага указу 1995 году. Той дакумент прадугледжваў права супрацоўнікаў органаў унутраных справаў на бясплатны праезд паводле спэцыяльнага знаку на

ўсіх відах грамадзкага транспорту. На практицы ж таго знаку ў міліцыянтаў ніхто не правяраў — езділі бясплатна ўсе пагалоўна. Фармальна ўказ пакуль не адменены, хоць паводле новага заканадаўства міліцыянты за праезд плаціць павінны. Але ў сапраўднасці з сытуацыяй, апісанай вамі, можна сутыкнушца на кожным кроку. Кандуктары і кантралёры прымушаюць плаціць за праезд пэнсіянэру, інвалідаў, студэнтаў — але толькі не міліцыянтаў.

Вярнулі права бясплатнага праезду таксама ветэранам вайны і тым, хто за савецкім часам ваяваў у Аўгустыністане. Як высветлілася, у 1993 годзе было прынята міждзяржаўнае пагадненне, якое ў Маскве падпісаў Вячаслав Кебіч. Пагадненне аказалася больш значным за новы закон аб ільготах, і цяпер ветэранам і аўганцам ізноў можна ездіць бясплатна на гарадzkім, прыгарадным і нават чыгуначным транспарце.

УКАЗ 760

Вызваленне ад ланцугоў ілюзій

працяг са старонкі 4

Частка прадпрымальнікаў і сама ўсё гэна разумее.

I вось, зрабіўши апошнія выслікі, прадпрымальнікі ўпершыню выйшлі на съвет, хістаючыся і хаваючыся адзін за аднаго. I, калі за адзін раз "вырубілі" паўсотні актыўістаў, 21-га астатніх не было ўжо каму ачоліць. Але нейкая частка, самая съмелая, ізноў прыйшлі, маючы ў душы квёлія надзеі — і атрымалі зьбіцьцё і вялікія спагнанні... Колькі яшчэ знайдзеца прадпрымальніцкіх актыўістаў і тых, хто іх наступным разам падтрымае, бачачы ўсю беспэрспектывунасць змагання? I проблема гэна не ўласна прадпрымальніку, а ўсёй грамады. Бо калі-небудзь кожнаму з нас запатрабуеца падтрымка. А што нас аб'ядноўвае? Радзінныя сувязі? Рэлігія? Любоў да Айчыны?

Напрыканцы. Паціху мы гублялі ўсё: Сыцяг, Гэрб, Мову, Рэспубліку, прафзвязы, свабоду веравызнання, любімых съпевакоў, пісьменнікаў, газэты, паціху зьнішчайушца ўлюблёныя мясціны наших

гарадоў, съвятыя съведкі нашай гэраічнай мінуўшчыны. Няўжо мы дазволім зьнішчыць сябе канчатково?

P. S. Усё ж такі пакрысе мяняюцца адносіны грамадзтва да дробных прадпрымальнікоў. Аб гэным съведчаць сацапытаныні, праведзеныя ў студзені беларускай службай Радыё

Свабода і газэтаю "Наша Ніва": абсолютная большасць рэспандэнтаў падтрымліваюць прадпрымальніцкія патрабаванні. У грамадстве, якое сутыкаецца з сацыяльна-еканамічнымі праблемамі, вастрэй адчуваеца адарванасць улады ад народа і, падобна на тое, высыпываюць працэсы салідарнасці.

ТРАНСПАРТ

Людзі байкатуюць непапулярны закон

З-за гэтага церпяць транспартнікі

“Раней людзі хоць куплялі льготныя талоны, цяпер не купляюць ніякіх. Больш за ўсё мяне абурае тое, што дзяржава (гэта ж муніцыпальны транспарт) не можа сябе абараніць ад “зайгоў”. Нават рэвізор не можа нічога з імі зрабіць. Раней кантралёр мог зняць з лініі аўтобус і завезці безбілетніка ў апорны пункт. Цяпер – не. Чалавек кажа: “Няма грошай. Я плаціць не буду” і ўсе”, – дзеліцца набалелым вадзіцель аўтобуса маршрута № 8.

“Людзі набываюць талоны больш не сталі. Хтосьці прастаў ездзіць, хтосьці адмаўляеца плаціць.”

Па словах кантралёра, якія працуяць у Серабранцы, яны не ў стане паўплываць на несумленных пасажыраў. Ім толькі застаецца папрасіць “зайца” пакінуць аўтобус.

“Нам пасля прыняцця закона пра адмену льготаў павялічылі план продажу талонаў на 50%. А людзі іх набываюць больш не сталі. Хтосьці перастаў ездзіць, хтосьці адмаўляеца плаціць. Ну што ты тут зробіш? Даводзіцца працаўцаць у свае выходныя, але гэта мала дапамагае. Тым больш, льготы вярнулі міліцыянтам, ветэранам, аўганцам, а план так і не панізілі”, – скардзіцца на цяжкую долю кандуктар.

Артур Лагодны, Юрэс Навіцкі

Дзе аўтобусы? Дзе маршруткі?

“Маршрутныя таксоўкі ў нас у асноўным абслугоўваюць прыватнікі. Зараз яны пераафармляюцца ў ПУПы, і на лінію выязджает вельмі мала машын”, – паведаміла нам дыспетчар ДС “Серабранка”.

У Серабранцы апошнім часам абвастрылася транспартная проблема. На суботу-нядзелю адмянілі працу аўтобуснага маршрута № 82. Яго адсутнасць па ідэі павінен кампенсація 19-трайбус і маршруткі № 1082. Першы ідзе вельмі павольна, спыняецца на кожным прыпынку і мае амаль паўгадзінны інтэрвал руху. Маршрут № 1082, які дублюе 82-гі аўтобус, абслугоўваюць індывідуальная працпры-

мальнікі. Значная частка машын не выходзіць на лінію ў сувязі з указам № 760, які абмяжоўвае магчымасці прадпрымальнікаў па найму работнікаў.

Людзі звяртаюцца на дыспетчарскую станцыю “Серабранка”, пішуць лісты ў гарвыканкам з просьбай вярнуць 82-гі маршрут у выходныя і дадаць машыны на маршрут у будні, каб зменшыць інтэрвал руху, але пакуль марна.

А.Л.

Шапікі таксама прыбяруць

Намеснік мэра Менска Алег Табанюхай заявіў, што камерцыйныя кіёскі на прыпынках сёлета спыняць сваю работу. Замест іх будуть усталяваныя звычайнія навесы.

БелТА

Халодная адліга

Апошнім часам рэпрэсііны аппарат дзяржавы жорстка карае адных, нечакана вызваляе іншых, што трохі бянтэжыць аналітыкаў і праваабаронцаў. Улада то заігryвае з Захадам, то наўмысна хоча прадэманстрацаць зневіненем ўстойлівасць сваёй пазіцыі.

Напрыканцы студзеня нечакана выйшаў на волю лідэр Маладога фронту Зміцер Дацкевіч, які адбываў паўтара года ў калоніі за дзеянне ад імя незарэгістраванай арганізацыі. Хлопца перад вызваленнем пазнаёмілі з рагшэннем Вярхоўнага суда, паводле якога тэрмін пакарання скасоўваецца да года. Кур'ёз у tym, што хлопец такім чынам адседзеў лішнія 4 месяцы. Трохі раней супраць Дацкевіча, калі ён яшчэ знаходзіўся ў калоніі, завялі крымінальную справу за адмову сведчыць супраць сваіх сябром. Дзякую Божу і ўвазе замежных дыпламатаў да крымінальнай справы, караючыя органы абмежаваліся штрафам.

Зміцер не збіраецца сыходзіць з палітыкі. Ён намераны дабівацца рэгістрацыі сваёй маладзёвай арганізацыі, а таксама спадзяеца супрацоўніцаць з Рухам “За Свабоду”, які актыўна змагаўся за яго вызваленне.

У студзені даволі нечакана ўлады вызвалілі двух фігурантаў справы “Ваўкавыскіх таксістаў” Міколу

Аўтуховіча і Юр'я Лявонава. Яны рашуча адстойвалі свае правы на ўласны бізнес па аказанию транспартных паслугаў насельніцтву, а таксама з'яўляліся лідэрамі падпрымальніцкага руху Гарадзеншчыны. Дзяржава звінаваціла падпрымальнікаў ва ўхіленні ад сплаты вялізной сумы падаткаў, за што і кінула за краты ды адняла ў Аўтуховіча і Лявонава большую частку маёmacі. Бізнесменам улады змянілі зняволенне на папраўчыя работы па месцы жыхарства.

Беспрэцэдэнтна суровы прысуд у студзені атрымаў рэдактар газеты “Згода” Аляксандр Здвіжкоў за тое, што размясціў на старонках беларускай газеты карыкатуры на прарока Мухамеда, надрукаваны ў ўсходне-европейскай прэсе. Здвіжкову за, нібыта, распальванне міжрэлігійнай варожасці прызначылі пакаранне 3 гады ў калоніі ўзмоцненага рэжыму! Гэта прытым, што газета так і не пабачыла чытача. Прыйсці ўлады шакаваў не толькі хрысціянскую грамадскасць, але і

здзівіў сваёй суровасцю прадстаўніцтва мусульманства ў Беларусі.

Напрыканцы снежня абвясцілі суровы прысуд актыўісту Маладога фронту Артуру Фінкевічу. За, нібыта, ухіленне ад адбыцця пакарання (абмежавання волі) яго прыгаварылі да 1,5 гадоў калоніі! Аднак напачатку лютага намаганнямі бліскучай адвакаткі Ганны Бахціной, дзякуючы падтрымцы дэмакратычных актыўістаў, дыпламатычнай падтрымцы, арганізаванай Рухам “За Свабоду” Аляксандра Мілінкевіча актыўіст выйшаў на свабоду.

Сур'ёзную трывогу праваабаронцаў выклікае распачатая крымінальная справа супраць моладзевага актыўіста Андрэя Кіма. Яго абвінавачваюць у аказанні супрацоўлення супрацоўніку міліцыі на мітынгу пратэсту падпрымальнікаў у Менску 21 студзеня. Кажуць, што хлопец у цісканіне рассек супрацоўніку ДАІ брыво. Хлопцу пагражае да 6 гадоў зняволення па артыкулу 364 Крымінальнага кодэкса.

У лютым нечакана вызвалілі Андрэя Клімава.

З вядомых палітвязняў, пра якіх мы пісалі на старонках ранейшых нумароў “ВС”, на волі дагэrmінова (з траўня 2007 г.) апынулася Павал Севярынец і Мікалай Статкевіч. За кратамі працягвае заставацца Аляксандар Казулін, які адмовіўся прыняць “ласку” ад Лукашэнка ды з’ехаць.

Артур Лагодны

Шчамялёву 85

ВІНШУЕМ!

Вядомаму беларускаму мастаку Леаніду Шчамялёву, мастацкая галерэя якога размешчана ў Серабранцы, на праспекце Ракасоўскага, 49, споўнілася 85 год.

Жадаем спадару Леаніду і ягонай жонцы Святлане найперш моцнага здароўя і яшчэ доўгіх гадоў сумеснага жыцця.

З 7 лютага ў Нацыянальным мастацкім музэі адкрыта персанальная выставка Леаніда Шчамялёва, прымеркаваная да 85-гадовага юбілею беларускага мастака.

АРТУР ЛАГОДНЫ

Мясоўская недзяржайна грамадска-палітычнае выданье
“Вольная Серабранка”
Выдаецца на беларускай мове часовым праваліком за вынікам матэрыялаў, пазначаных “**”. Позначаныя такім чынам матэрыялы захоўваюцца праваліком аўтара.
Выдавец і заснавальнік - супольнасць дэмакратычных актыўістаў Ленінскага раёна г. Мінска.
Друкавушча пры падтрымцы ЦВГ г. Мінска.
За змест матэрыялаў адказаваюць аўтары па меры магчымасцяў.

Галоўны рэдактар - Артур Лагодны.
Пры выкарыстанні матэрыялаў і фотаздымкаў “ВС”,
спасылка абавязкова!
Каліўванне газеты і распаўсюджанне ў сваёй і знаёмых вітаеца.
Рэдакцыйны інтэрнэт-адрес: serabranka.tut.by
Рэдакцыйны тэлефон: (+37529)3710023

РАСПАУСЮДЖВАЕЦЦА БЯСПЛАТНА
Наклад 299 экз (дадатковы 1). Замова № 7.
Подпісана ў друку 16.02.2008 г.